

Tak dávno už je to známe odkedy našu zem máme
Aže sa na nej cesty stretajú
Náhoda sa v kúte škerí na osud kto chce nech verí
že sa na nich duše schádzajú.

Na rázcestí býva neklud v nás,
či sa stopa s dákou spojí,
či tam taký ktosi stojí, s kým Emidá sa bez veľkých rečí ísť.
Vtedy padlo ako závoj medzi nami prvé HmiAhoj
Ruku na to a raz to musí Dvyjsť.

R: Pred sebou Amáme cesty z vyšľapanej trávy
Občas ich vidno na dne šálok čiernej kávy
Súmrak padá.
Tešiť sa na šťastie to už šťastím býva
chudobný je ten kto nenechá sa snívať a nehľadá.

Tak dávno už je to známe odkedy našu zem máme
že sa na nej cesty stretajú.
Pomedzi všedné dni a sviatky v kalendári kvitnú piatky
Keď sa naše kroky schádzajú.

Už od rána býva neklud v nás či no hudba s nami hrá sa
Či to šťastím nazvať dá sa že nás cesta vedie spolu do kopcov.
Pokým v pohode si hráme v ruke palec hore máme
radi pôjdeme len s nebom nad hlavou.